

Hvidbjerg v. Aa, Bedsted, Dänemark,
den 30. März 1910.

Hochverehrter, lieber Herr Professor!

Beiliegend werden Sie das Büchlein finden, dessen Drucklegung jetzt endlich abgeschlossen ist. Meinen ergebensten Dank bringe ich Ihnen für Ihre werthvollen Beiträge, besonders auf mehreren schwierigen Stellen!

Für Ihre letzte Karte haben Sie noch keinen Dank erhalten; ich bringe ihn jetzt nebst Entschuldigung der Verspätung! Die darin in Vorschlag gebrachte Lesart *Leo* werden Sie Seite 12, Note 3 finden.

Fehler und Unvollkommenheiten würd

Ihr kundiges Auge wohl in beträchtlicher
Zahl finden; sie rühren alle von mir selbst
her.

Doch freue ich mich darüber, einen An-
fang gemacht zu haben; Männer mit
tieferen Einsichten und grösseren Fähigkei-
ten werden hoffentlich diese Studien weiter
führen.

Also, hochverehrter, lieber Herr Professor!
noch einmal meinen ergebensten Dank
für die guten Winke, die Sie immer so
zuvorkommend gegeben haben!

Mit schönem Gruss

Ihr in tiefer Hochachtung und Dankbarkeit

ergebenster

Eue Chr. Krarup.

الزُّمُورُ الْخَامِسُ وَالثَّلَاثُونَ فِي خَبَرِ الْمَلِكِ الْمَسْلُطِ عَلَيْهِ
الزُّبُورُ*

Fol. 32 v.
أَفْحَمْتُمْ فِي الْحِكْمَةِ وَقَصَرْتُمْ فِي الْعَمَلِ وَلَوْ نَعَجْتُمْ
فِي الْعَمَلِ وَقَصَرْتُمْ فِي طَلَبِ الْحِكْمَةِ كَانَ أَرْجَى لَكُمْ
وَأَحْسَنَ لِحَالِكُمْ عِنْدِي عَمَدْتُمْ إِلَيَّ آيَاتِي فَأَتَّخِذْتُ مَوَهَا
هُزُوا^١ وَإِلَى مَطَالِبِي فَاسْتَهَنْتُمْ بِهَا وَعَمِلْتُمْ عَلَيَّ أَنْ لَا

¹ Cfr. Sur. 2, v. 231 usw.

¹¹ Näher scheint **بِهِ** zu liegen. Der Text von P 51
 schließt in folgender Weise: **دَاوُدُ مَنْ ذَا الَّذِي أَنْقَطَعَ إِلَيَّ فَخَيَّبْتُهُ**
مَنْ ذَا الَّذِي سَأَلَنِي فَحَرَمْتُهُ أَوْ مَنْ ذَا الَّذِي طَابَ إِلَيَّ فَطَرَدْتُهُ عَنْ
بَابِي وَبَابِ إِيَّائِي * مَا لَكُمْ لَا تَقْدِسُونَ اللَّهَ وَهُوَ مُضَوَّرُكُمْ وَخَالِقُكُمْ عَلَيَّ
أَلْوَانِ شَتَّى مَا لَكُمْ لَا يَحْفَظُونَ طَاعَةَ اللَّهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ
وَتَطْرُدُوا مَعَاصِيَهُ عَنْ قُلُوبِكُمْ أَوْ كَاتِبِكُمْ لَا تَمُوتُونَ أَوْ كَانَ دُنْيَاكُمْ تَابِتَةً لَا
تَزُولُ وَلَا تَنْقَطِعُ أَمَا إِنَّ لَكُمْ عِنْدِي فِي الْجَنَّةِ أَوْسَعَ وَأَخْصَبَ لَوْ عَقَلْتُمْ
وَتَفَكَّرْتُمْ وَسَعَلْتُمْ إِذَا صِرْتُمْ إِلَيَّ يَأْتِي بِمَا يَعْمَلُ الْخَلْقُ بِصِيرٍ *

¹² Cfr. Sur. 4, v. 52. 79 und 17, v. 73.

¹³ Cfr. Sur. 4, v. 56. 123. ¹⁴ Cfr. Sur. 35, v. 14.

a Das **ان** ist hier seltsam; das relative **ما** wäre zu erwarten,
 wenn auch nach dem fragenden bedenklich.